

PLEŚNIEĆ (11) *vb impf*

-ś- (6), -f- (5).

Oba e jasne.

inf pleśnieć (4). ◇ *praes 1 sg* pleśnieję (5). ◇ *3 sg* pleśnieje (1). ◇ [*3 pl subst* pleśnieją.] ◇ *con 3 pl subst* by pleśniały (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

Pokrywać się pleśnią; mucere, rancere Mącz, Calep, Cn; situm trahere Mącz, Cn; mucescere, cariem trahere Mącz; situ canescere a. corrumpi, situm ducere Cn (11) : chleb prześalany nie tak richło pleśnieie y owżem richley zefchnie. GlabGad G7; Ranceo, Pleśnieyę/ wftęchliną czuchnę. Mącz 345d, 460d [2 r.]; Fraceo – Prochnieie pleśnieie od zimna. Calep 432b, 676a, 894a.

W połączeniach szeregowych (2): Mucresco, [...] poczinam szumieć/ Pleśnieć/ pianą fie poliewać. Mącz 235b, 235b; [Iáko ná té rzeczy/ które wftawicznie w ręku piáftuią/ pleśń [!] fie nie miece: á których nie ruźaią/ té wilgotnieią/ pleśnieią/ y pfuią fie SenekaGórn 115 (Linde)].

Zwrot: »[jaką] pleśnią pleśnieć« (1): Lurido colore mucescere, Siną pleśnią począc pleśnieć. Mącz 235b.

Szereg: »nie pleśnieć ani się zatęchnąć« (1): Thy wŹytki rzeczy [tj. zebrane nasiona] [...] mają być chowany na mieŹtczu nie w zaduŹnym/ aby nie: plefniały/ ani fie zatęchły FalZioł V 118v.

Formacje współrdzenne: popleśnieć, spleśnieć, zapleśnieć.

ES